

Скарбничка

Хто Він?

Две глыбы 3

Пригоди шукачів 4

ВИБОР 6

Морозостойкие 7

ЕНОТ. МОВА ДЕЛЬФІНІВ 7

Веселый English 9

Летящие по ветру
деньги 10

Несподіванка 11

Я сегодня буду петь о том,
Как Иисус родился в Вифлееме.
Как в звезде чудесной мудрецом
Ключик найден был к чудесной теме.
Как с востока мудрецы пришли
И Младенцу-Богу поклонились,
Как посланцы людям всей земли
Пастухам на пастбище явились.
Приходите к нам на торжество
И друзей с собою приглашайте.
Человеком стало Божество!
Дар Небесный верой принимайте!

Колись давно в одне маленьке містечко, де відбувався перепис населення, прибула одна пара. Це була бідна сім'я. Для бронювання кімнат у місцевому переповненому готелі подружжя не мало грошей. У той вечір їх ніхто не вшанував і не прийняв. У пошуках житла вагітна жінка та її чоловік пройшли довгу вулицю, але всі спроби були марними. Стомлені подорожні знайшли притулок лишень у хліву.

О, диво! Жінці настав час народжувати... Куди ж покласти Крихітку? Без зволікань молода мама сповила Хлопчика й акуратно поклала до ясел.

Всупереч людській байдужості, про цю подію дізналися місцеві пастухи в полі. Яскраве сяйво на небі стало для них ознакою. Не чекаючи ранку, ці люди з трепетними відчуттями поспішили до Малука. Самі ангели повідомили вівчарям про чудове народження особливого Немовляти.

Восьмого дня від народження тато і мама назвали Дитятко. Батькам сюрпризом виявився особистий візит мудреців до їхньої домівки. Поважні гості прибули з дорогими подарунками. Вони віддали велику честь та шану Немовляті. Гості були вкрай здивовані, що біля домівки майбутнього Правителя немає охорони і слуг.

Підростаючи, Він роками нікуди не виїздив із рідних країв і всього один раз у дитинстві перетнув кордон Своєї Батьківщини.

Родичі Його були скромними людьми. Хлопчик жив у бідній родині й зростав непримітним. Його ніколи не карали за провини чи пустощі, натомість хвалили за чесність, терплячість та допомогу іншим. Його першою вчителькою була рідна мама.

Будучи підлітком, Він багато часу трудився у майстерні зі своїм татком столяром. М'яким, лагідним, скромним і дружелюбним знали Хлопця оточуючі. Але знаходилися

лицемірні дорослі, котрі заздрили Його знанням і винятковому послуху Богові. Їм навіть вдавалося перед родиною звинуватити Юнака у впертості, зарозумілості й непослуху.

Бувало Хлопець відмовляв Собі в їжі, аби нагодувати тих, хто мав більшу потребу. Для скривджених і нещасних у Нього завжди знаходилися слова підбадьорення і втіхи. Водночас про чесність і безкорисливість Юнака деякі говорили з іронією; терпіння і доброту розцінювали як боягузтво. Траплялися люди, котрі зневажали Його через обставини, пов'язані з Його народженням; ще в дитинстві Йому доводилося зносити їхні сповнені презирства погляди та злі насмішки.

Більшість людей уникала Юнака, оскільки Його непорочне життя було для них докором, але знаходилися такі, котрі шукали Його товариства, бо відчували мир і спокій у

Його присутності. Хлопець був кмітливим і життєрадісним, а тому молодь любила Його товариство і навіть сприймала Його поради і пропозиції. Однак їх дратувала сумнівність Юнака. Чимало Його ровесників вважали хлопця обмеженим і надто прямолінійним. Його не раз запитували, чому Він такий своєрідний та не подібний до всіх інших; чому не бере участі в розвагах місцевої молоді; чому Він терпить, коли з Ним несправедливо поводяться брати?

Юнак уникав суперечок. Він, здавалося, жив у іншому світі, почував Себе щасливим на самоті з природою і Богом. Він був щасливий, коли служив людям. Хто ж цей Юнак? — Ісус Христос, Котрий Своє життя віддав за кожного з нас, щоб ми мали надію на вічне життя.

Ангела Поліщук

Сенбернар на День народження

3

Пруд, который не стал озером

5

«Мудрый» Ровер

10

СЕНБЕРНАР НА ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Алла Кривоносова

Хлопчик Руслан має двох надійних друзів – Федька та Костю. Проте він вже давно мріє про чотириноного друга – сміливого собаку.

Ще в дитячому садочку йому сподобалася порода собак – сенбернар. Це красиві великі собаки з великими плямами чорного або брунатового кольору. А ще вони чудові рятувальники. Татко розповідав хлопчику, що ці чудові собаки мають альпійське походження. Ще в 16 столітті у Швейцарських Альпах була відома ця порода місцевих собак. Там знаходився монастир святого Сенбернара, мешканці якого використовували собак для порятунку людей, що постраждали в горах від сніжних лавин. Товста шкіра сенбернарів надійно захищала їх від льоду та снігу, а їхній надзвичайний нюх дозволяв їм знаходити і рятувати людей, які опинилися під снігом. А одного разу такий собака врятував малого хлопчика. Тварина несла постраждалого на собі аж п'ять кілометрів, долаючи глибокий сніг та мороз.

Усі ці історії так надихнули і вразили хлопчика, що він вирішив придбати такого вірного друга. Батьки погодилися за умови, що Руслан буде слухняним, добре вчитиметься в школі та матиме зразкову поведінку. Як же це було непросто! Тільки – но хлопцю вдавалося покращити успішність, як поведінка погіршувалася, про що красномовно свідчили записи вчителів у щоденнику. Вже кілька разів батьки мали намір купити хлопчику собаку, та

з'являлися певні обставини, які віддаляли здійснення довгоочікуваної мрії.

І ось, нарешті, у четвертому класі батьки напередодні Дня народження Руслана, а це було взимку, урочисто пообіцяли подарувати синочку сенбернара. Хлопчик так довго чекав на цю подію, що навіть спочатку не повірив у здійснення мрії.

Руслан принципово вирішив бути слухняним хлопцем. Щоб купити гарного собаку, потрібно було далеко їхати до великого міста, бо в маленькому селі, де мешкав хлопчик, собак такої породи не продавали. Проте хлопчик був готовий подолати усілякі труднощі, аби пригорнути маленького друга до себе. Татко хлопчика пообіцяв допомогти придбати тваринку.

За кілька днів батько таки знайшов людину, у якої були маленькі сенбернари. Хлопчик дуже хвилювався, раптом знову щось не вийде. На жаль, уночі погіршилися погодні умови. І вранці землю вкрила ожеледиця.

Тому весь приміський транспорт було відмінено. Отже, дістатися до залізничної станції буде неможливо. Хлопчик був у такому розпачі, що навіть не приховував сліз. Мама, співчуваючи синові, порадила не хвилюватися і помолитися. У коротенькій молитві він зі сльозами відчаю попросив Бога допомогти їм дістатися до залізничної станції. І диво таки сталося. Уявіть собі, за годину до будинку забіг схвилюваний батько, котрий бачив, що якийсь приміський автобус про-

їхав повз нього. А, отже, за кілька хвилин він вирушить до залізничної станції. Руслан швидесенько одягнувся, а турботлива матуся приготувала дещо з їжі і дала торбу, щоб було в чому привезти малого собачку додому. Татко і син ледь встигли добігти до зупинки, як просто за хвилину приїхав автобус. Водій, незважаючи на сильну ожеледицю, все ж таки вирішив приїхати в рідне село хлопчика.

За півгодини батько і хлопчик вже їхали у приміському поїзді. Через деякий час вони вже були на місці. Тато попередньо домовився із власником сенбернарів про зустріч. Щойно вони домовилися про все з продавцем і купили двохмісячного малюка сенбернара, як треба було хутенько повертатися додому іншим приміським поїздом.

Батько радів разом із сином. Маленький сенбернар подобався усім без винятку, навіть пасажирам, які їхали поруч із Русланом. Нарешті мрія хлопчика здійснилася! За час очікування сенбернара хлопчик став дисциплінованим, організованим, добре навчався у школі. Тато зауважив, що син навчився приймати правильні рішення. А мама сказала, що він вже дорослий, адже завтра йому виповнюється 11 років.

Руслан зрозумів, що будь-яку мрію можна здійснити, якщо докласти до цього певних зусиль і не забувати просити Господа про допомогу. І диво неодмінно станеться – мрія здійсниться!

В церквах повсюду торжество!
И взрослые, и дети
Поют, встречая Рождество
Спасителя на свете.
И я, конечно, буду петь,
Не только лишь сегодня,
Чтоб перед Ним благоговеть
Во всякий день Господний.
Встречая каждый день зарю, –
Твое благословенье,
Я снова возблагодарю
Христа за воплощенье!

Находилки

Найди все предметы и назови их.

Найди 10 отличий

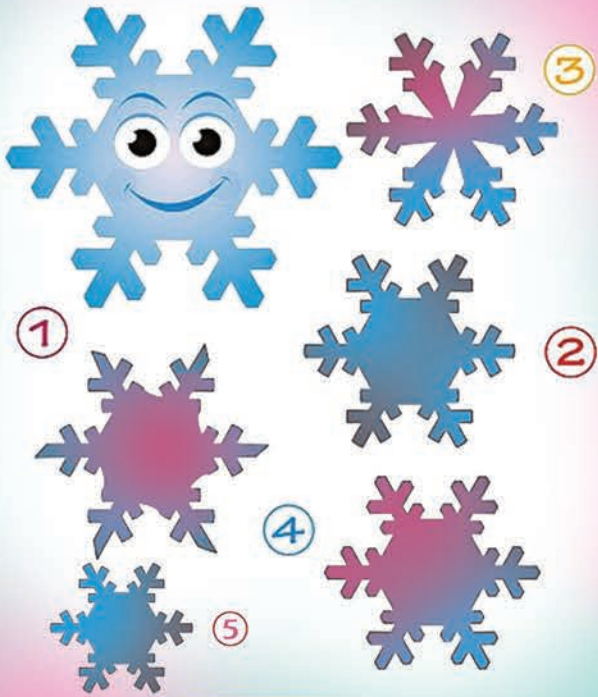

ЛАБИРИНТ

Допоможи малютам зліпити сніговика.

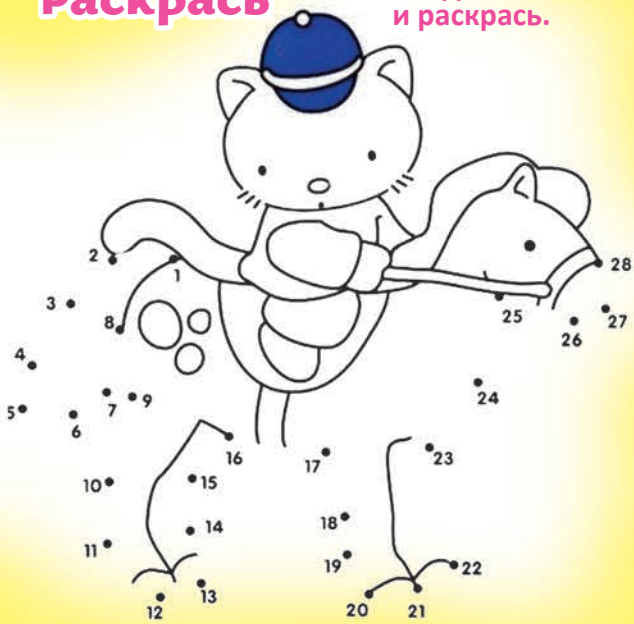

Подбери тень снежинке.

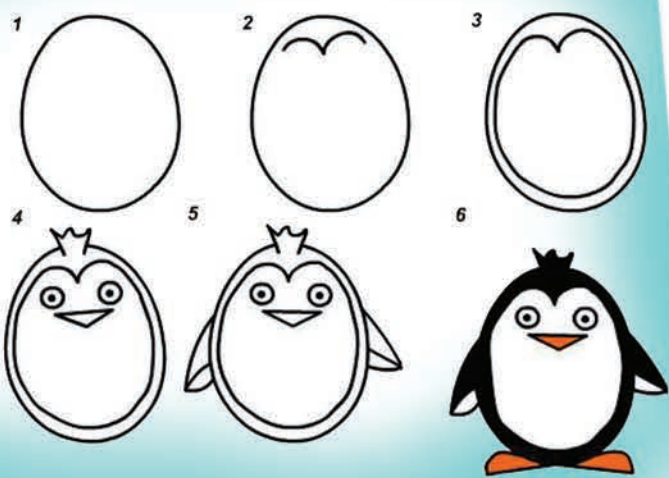
Раскрась

Соедини точки и раскрась.

Пінгвін

Намалюй пінгвіна за зразком.

Дорожка

Проведи линию внутри колокольчика, не выходя за контур.

Две глыбы

В каменоломне лежали рядом две мраморных глыбы.

— Знаешь новость? — радостно сказала своей соседке меньшая глыба. — Скоро одну из нас заберут в мастерскую скульптора.

— Зачем? — недовольным тоном спросила большая глыба.

— Неужели не понимаешь? — удивилась первая. — Затем, чтобы сделать статую, — пояснила она и, вздохнув, добавила: — Наверное, выберут тебя: ты и красивее, и крупнее меня.

— Нет, нет, ни за что! — возмущенно закричала большая глыба. — Не хочу, чтобы долбили и тесали меня. Я и так хороша. Каждый, кто видит меня, восторгается: «Какой мрамор!»

— Но тогда ты станешь еще прекраснее и еще больше будут восхищаться тобой, — продолжала меньшая глыба и смущенно призналась. — Я даже завидую тебе.

— Чему? — насмешливо сказала ее подруга.

— Тому, что придадут тебе чудесную форму.

— Меня вполне устраивает моя! — надменно заявила большая глыба. — И мне становится противно от мысли, что могут отделять меня!

— А я, наоборот, была бы счастлива, — мечтательно произнесла меньшая.

— Пусть тогда тебя и забирают, — сердито буркнула большая глыба, которую все сильнее раздражал этот спор. — О, это было бы замечательно! — воскликнула меньшая глыба, но, подумав, огорченно заметила. — Наверное, все же предпочтут тебя.

— Не хочу! Не хочу! — задрожав от гнева, загудела большая глыба. — Не позволю, чтобы трогали меня! Не позволю тесать меня, — вне себя от злости повторяла она, продолжая вся сотрясаться. И вдруг, треснув, раскололась пополам.

Меньшая, увидев, что произошло, застыла в ужасе, не в силах ни пошевелиться, ни закричать. Так и замерла, онемев навсегда.

На следующий день явились каменотесы и не могли понять, что случилось с большой глыбой. Они сильно огорчились, и им ничего не оставалось, как забрать меньшую глыбу...

Прошло больше года. Долго трудился над камнем скульптор. И, наконец, была готова статуя, удивительно красивая, словно живая девушка. Ее поставили в новом, только что построенном музее. Каждый, кто входил в зал, любовался прекрасной скульптурой и говорил: — Какая красота! Какой мрамор!

Но никто не обращал внимания на плиты, по которым ходил. А они были сделаны из большой глыбы.

Сколько снегирей на картинке? Раскрась.

ЗАВДАННЯ 1

Оскільки в гості зазвичай ходять з гостинцями, зайчик з білочкою вирішили порибалити, щоб порадувати ведмедика смакотою. Допоможи звірятам, розв'яжи приклади і з'єднай кожну рибку з відповідним відерцем.

Як відомо, тварини також товаришують між собою. А взимку, коли люті морози наступають, вечори в дружньому колі зігрівають і підіймають настрій. Саме тому полярний ведмедик вирішив запросити в гості зайчика і білочку. Допоможи малятам подолати всі перешкоди і відвідати свого друга.

ЗАВДАННЯ 2

Дорогою звірята вирішили трішки розважитися. Що з цього вийшло, дізнаєшся, розгадавши кросворд.

- 1 Зимовий місяць.
- 2 Зимові розваги, діти з'їжджають на них з гори.
- 3 Сильний вітер із снігом.
- 4 Шар льоду на поверхні озера.
- 5 Льодовий майданчик.
- 6 Зберігають руки в теплі.
- 7 Зимовий вид спорту.
- 8 Вічнозелене дерево.

розмалюй

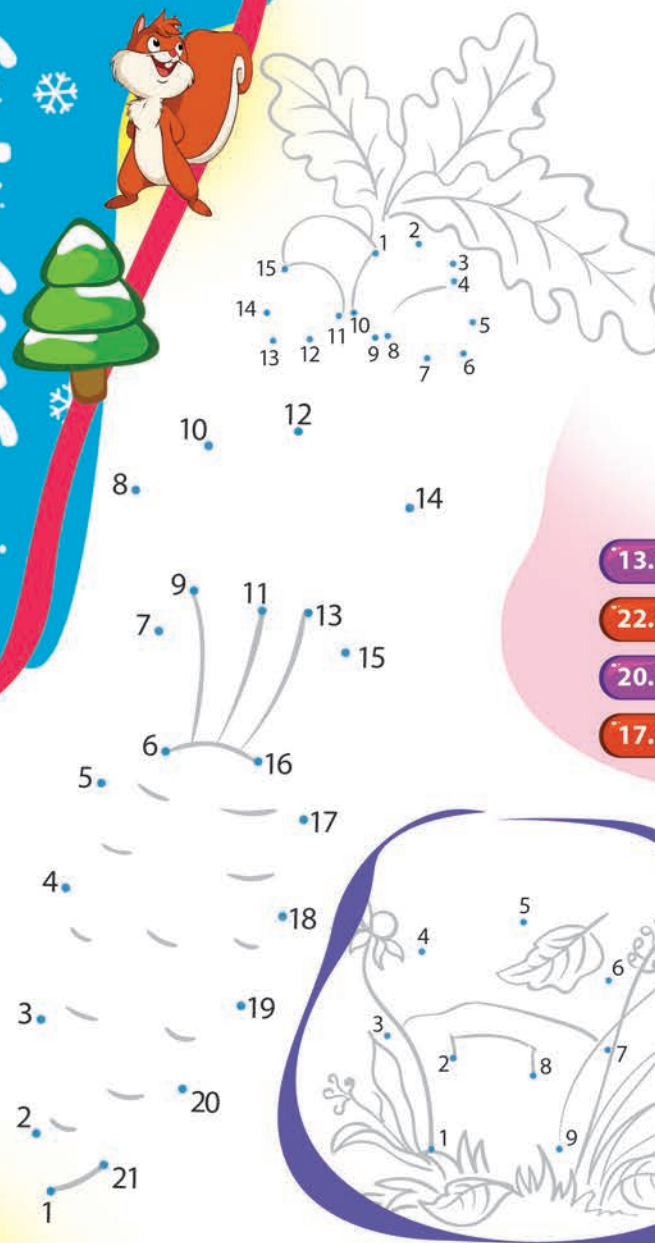
ЗАВДАННЯ 3

Але раптом подорож малят опинилася під загрозою! З лісу вибіг страшний голодний вовк в пошуках здобичі. І зайчатинкою поласувати він був зовсім не проти. Білченя одразу знайшло притулок на дереві, а от зайчику потрібна допомога. Знайди правильний шлях і допоможи малюнку якомога швидше втекти від ворога.

ЗАВДАННЯ 5

Слідуючи вказівкам, звірята вийшли на правильний шлях і нарешті дісталися місця призначення. Ведмедик гостинно зустрів своїх друзів, пригостивши кожного особливими ласощами. Обведи по крапках малюнки і ти дізнаєшся, чим ласували малята. Розфарбуй.

ЗАВДАННЯ 4

Оговтавшись від пережитого, звірята продовжили свій шлях, але згодом здійнялася віхола і заповорила снігом усе довкола. Зайчик і білочка геть заблукали. Розгадай шифр і допоможи малятам розібратися, у якому напрямку рухатися.

13.00	21.00	22.00	19.00	16.30	16.00
22.30	14.30	15.00			
20.30	22.30	12.30	18.00	20.00	
17.30	12.00				

ПРУД, КОТОРЫЙ НЕ СТАЛ ОЗЕРОМ

Сергея вбежал на кухню вихрем и отщипнул кусочек пирога.

— Привет! Как твои дела? — спросила стоявшая у плиты мама.

— Нормально, — тихо сказал сын.

— Что с тобой, Сергей? Что-то случилось? — спросила мама.

— Ну... Просто я поссорился с Игорем и Олегом.

— А в чем проблема? — мама знала, что они были друзьями сына.

— Я предложил после школы пойти погулять в лес, а они решили идти в кино. Ну и пусть идут! Они мне больше не друзья!

— Послушай, сынок, дружба — это очень хрупкое растение. Вы все должны нежно заботиться о дружбе.

— Они-то не заботятся, вот и я не буду!

Мама огорчилась и посмотрела в окно. Вдали искрилась под солнцем речка. И вдруг мамино лицо просветлело.

— Что ж, если хочешь стать болотом, действуй!

— Почему болотом? — удивился Сергей.

— Просто я вспомнила одну историю.

— Ну так расскажи!

«На краю деревни был небольшой красивый пруд. В его прозрачной воде плескались рыбки. Под тенистыми ивами

любили отдыхать люди.

На маленьком пляже ребята строили песочные замки. На берегах пруда били родники. Местные жители брали из них воду. А еще из пруда вытекала маленькая юркая речка. И все было бы хорошо, если бы пруд не зазнался. Знаешь, как? Однажды несколько жителей той деревни решили немного расширить пруд. Они хотели запустить в воду больших рыб и перегородили речку, чтобы вода не вытекала из пруда. Пруд загордился — теперь он не какой-то там водоем, а настоящее озеро! Почему он должен отдавать свою воду речке?

Вскоре уровень воды в пруду поднялся выше, затопив песчаный пляж. Потом затопило дорожку и ближние к пруду огороды. От глины вода у берегов стала мутной. Она оставалась чистой только там, где били родники. Только люди уже не могли из них пить.

— Ну и пусть, — решил пруд. — Зато мне воды больше достанется!

Вскоре стали появляться лягушки. Берега пруда стали грязными, заросли камышом, а поверхность затянулась ряской. «Что же со мной случилось?» — встревоженно думал пруд.

Однажды ночью в пруд заглянула Луна.

— Привет, Луна, — сказал пруд. — Видишь, я стал настоящим озером!

— По-моему, ты больше похож на болото, — сказала Луна.

— Но почему? — загрустил пруд.

— Потому что ты прогнал и обидел всех своих друзей!

— Кто друзья? Эта речонка? Она забирала мою воду!

— Она забирала лишнюю воду! А стоячая вода не бывает чистой».

— Мам, а что с ним стало потом? — нетерпеливо спросил Сергей.

— Люди увидели, что непроточный пруд вышел из берегов, затопил окрестности и его берега превратились в грязную топь. И разобрали плотину.

— Выходит, пруд так и не смог стать большим озером?

— Зато он стал снова прекрасным маленьким прудом. И деревенские жители опять могли отдыхать на его берегах.

— Мам, — подумав, сказал сын. — Спасибо. Ты помогла мне понять, что с друзьями надо делиться тем, что имеешь, и принимать их такими, какие они есть. Можно, я пойду к ним?

— Иди, конечно, — и мама благодарно улыбнулась небу, которое отражалось в речке.

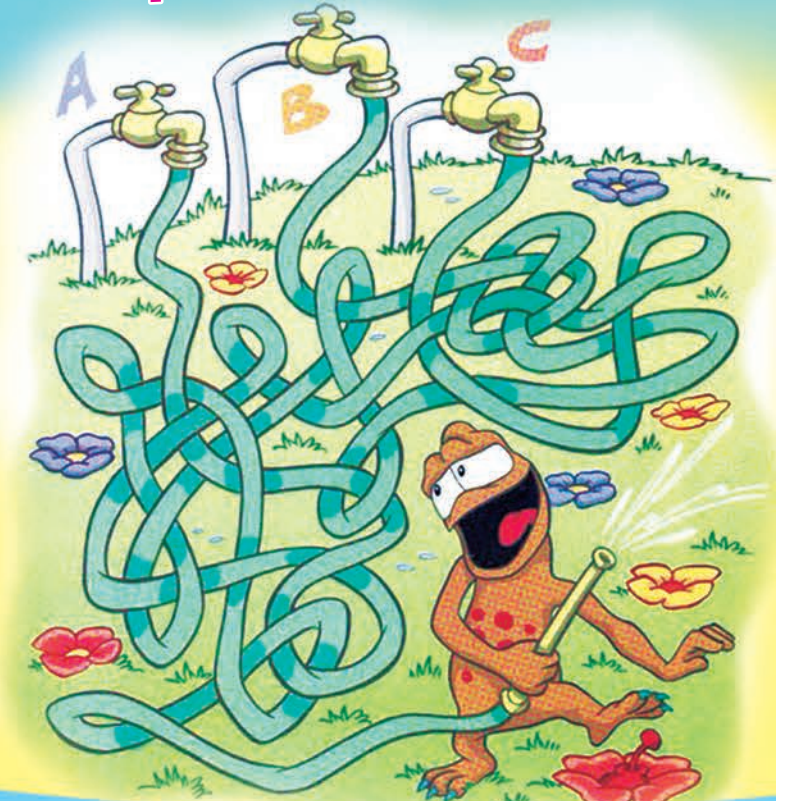
Логіка

Знайди однакові предмети.

Лабиринт

Помоги лягушке перекрыть воду в шланге.

Расставь книги так, чтобы из букв на их корешках сложилась народная пословица о книге.

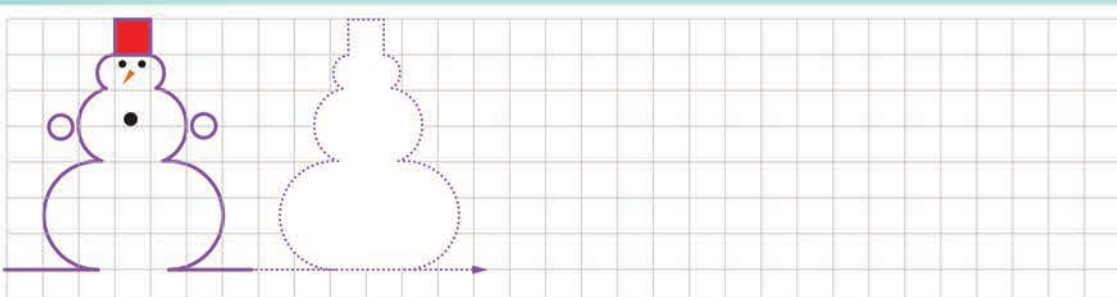

Книга подобно воде — дорожку проложит везде.

Раскрась

Продолжи ряд со снеговиками. Постарайся не отрывать карандаш от листа бумаги и дорисуй другие детали. Раскрась.

ВЫБОР

Федя был непослушным мальчиком. Что бы родители ни говорили ему, он всегда пропускал это мимо ушей. Из-за того, что он не слушался родителей, с ним постоянно происходили разные неприятности: то он порезал палец, потому что без спроса взял острый кухонный нож.

То он залез на крышу соседнего сарая и не смог оттуда слезть до тех пор, пока отец не снял его при помощи лестницы. Хотя родители строго-настрого запрещали мальчику даже подходить к этому сараю. А однажды зимой он сильно простудился, так как возвращался домой из школы без шапки.

Но все эти неприятности, к сожалению, ничему не научили мальчика. Он так и продолжал не слушаться родителей. Но вот однажды с ним произошел один случай, который он запомнил на всю жизнь.

Федя очень любил кататься на велосипеде. Каждый раз, когда мальчик

шел на улицу с велосипедом, родители напоминали ему, чтобы он ни в коем случае не выезжал на проезжую часть дороги, потому что это опасно для жизни, ведь его может сбить машина. Но Федя, забывая наставления родителей, все-таки иногда выезжал на дорогу. Однажды, когда он в очередной раз, катаясь на велосипеде, выехал на проезжую часть, из-за поворота внезапно выехал грузовик, и Федя, не успев затормозить, врезался в переднее колесо грузовика. Он упал с велосипеда и сильно ударился об асфальт. Водитель машины, перепугавшись, выскочил из кабины и подбежал к мальчику. «Зачем ты выехал на проезжую часть дороги?» — спросил шофер. — Разве родители не говорили тебе, что нельзя выезжать на дорогу?»

Федя испуганно посмотрел на склонившегося над ним мужчину и дрожащим голосом произнес: «Говорили».

— Так, значит, ты не послушался их, — строго сказал водитель. — А ты знаешь, что не слушаться родителей — это очень плохо?

Федя молча кивнул головой.

— Знаешь и все-таки не слушаешься, — серьезно сказал мужчина. — Запомни, мальчик, всякое непослушание наказывается. Вот если бы ты слушался своих родителей, то с тобой не случилось бы сегодняшней аварии. Сегодня тебе посчастливилось отделаться легкими ушибами и царапинами. В следующий же раз будь мудрым и поступай так, как тебе говорят старшие, чтобы с тобой не случилось чего-нибудь плохого.

Закончив говорить, водитель помог Феде подняться, взял его велосипед и довел мальчика до дома. После этого случая Федя, наконец-то, понял, к чему приводит непослушание. С тех пор он всегда старался слушаться родителей.

Про Сергійка

— Скажи мені, доню, — якимсь увечері звернувся тато до Марійки, — за що ви всім класом нападаєте на Сергійка?

— Якого Сергійка?

— А Петренка, із сусіднього двору.

— Так він брехун і наклепник! — вигукнула Марійка.

— А що він тобі набрехав?

— Мені він нічого поганого не казав, а от іншим...

— Я запитую не про інших, а про тебе, — суворо сказав тато.

Марійка мовчала, нахиливши голову.

— Тоді ось що виходить: ти нічого поганого про Сергійка не знаєш, а повторюєш за іншими якісь вигадки... Може, усе це неправда? — уже більш поблажливо запитав тато. — Як ти гадаєш?

— Не знаю, — зовсім тихо та засоромлено відказала дівчинка.

— А що ти знаєш хорошо про Сергійка?

Марійка трохи подумала і радісно вигукнула:

— Він найкраще за всіх у класі малює!

— От бачиш, у кожної людини є щось хороше.

На якийсь час у кімнаті запанувала тиша. Батько давав можливість дівчинці

обдумати все ретельно, а Марійці було незручно за своє ставлення до однокласника, вона шукала вихід із незручного становища. Так нічого і не вигадавши, звернулася до батька:

— То як же це виправити?

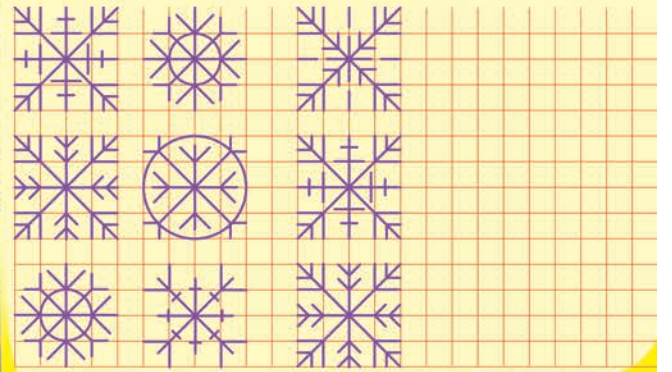
— Як виправити? — перепитав батько. — А ти ось що зроби: коли у школі хтось із дітей почне дражнити Сергійка або ображати його, ти скажи: «А він краще за тебе малює!» І побачиш: багато хто тебе підтримає. Так поступово погане все забудеться, а хороше залишиться.

— Добре, тату, я обов'язково над цим подумаю і помолюся про Сергійка, — сказала дівчинка.

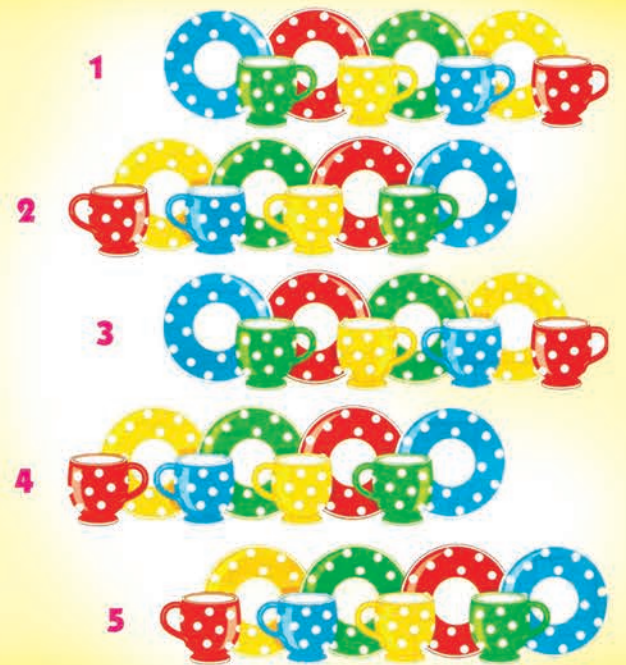
Наталія Горошанська

Снежинки Найди одинаковые снежинки и соедини их линиями. Нарисуй справа по одной из каждой пары.

Найди два одинаковых ряда. Запиши их номера в клеточках внизу страницы.

Одинаковые ряды — и

Кроссворд

1 Растет она вниз головой,
Не летом растет, а зимой.
Но солнце ее припечет —
Заплачет она и умрет.

2 Скатерть бела,
весь мир одела.

3 Снег мешками валит с неба.
С дом стоят сугробы снега.
То бураны и метели
На деревню налетели.
По ночам мороз силен.
Днем капли слышен звон.
День прибавился заметно.
Ну, так что за месяц это?

4 На дворе горой,
а в избе водой.

5 Старик у ворот
тепло уволок.
Сам не бежит и
стоять не велит.

6 Щиплет уши, щиплет нос,
Лезет в валенки мороз.
Брызнешь воду — упадет
Не вода уже, а лед.
Даже птице не летится,
От мороза стынет птица.
Повернуло солнце к лету.
Что, скажи, за месяц это?

7 Запорошила дорожки,
Разукрасила окошки.
Радость детям
подарила
И на санках
прокатаила.

8 Назовите-ка, ребята,
Месяц в этой вот загадке:
Дни его — всех дней короче,
Всех ночей длиннее ночи.
На поля и на луга
До весны легли снега.
Только месяц наш пройдет,
Мы встречаем Новый год.

ЛЕД

По нему можно ходить, на нем можно кататься, с его помощью можно хранить еду. Его можно просверлить и сквозь него рыбачить. Что это? Лед! Когда температура воды опускается до 0 градусов, вода начинает замерзать.

Когда образуется лед, он расширяется и увеличивается в объеме на одну одиннадцатую. Это одна из причин, почему лед легче воды и почему он не тонет.

Сегодня лед используется в различных целях, но в основном для хранения продуктов. Хотя в библейские времена на территории Палестины большинство людей редко встречались со льдом, в современной жизни он просто необходим. Много лет назад, до появления холодильника, люди, живущие в холодном климате, вырезали на замерзших озерах или реках куски льда, приносили их в сараи, погреба, обкладывая опилками или соломой и в таком месте хранили продукты даже летом. Кроме охлаждения напитков, лед используют, чтобы приготовить мороженое, чтобы

облегчать боль при травмах и хранить многие вещества (например, инсулин).

Но лед может быть и опасен. Если замерзнут водопроводные трубы, расширяющийся лед может разорвать их. Айсберги топят корабли, из которых самый известный – «Титаник». Обледенелые дороги и тротуары становятся причиной аварий и смертей.

Вода замерзает от поверхности вниз. Поэтому живущие подо льдом существа могут выжить. Обычно лед сохраняет тепло в глубокой воде. Если бы лед образовывался в направлении от дна озера вверх, большинство водных существ погибли бы.

МОРОЗОСТОЙКИЕ

белок, по типу напоминающий антифриз, который используют в автомобильных радиаторах. Они верят, что именно этот белок не позволяет крови рыбы замерзнуть.

О других антарктических животных ученые знают меньше. Один исследователь поймал морского паука – маленькое существо, похожее на креветку, под названием криль, и огромную изоподу. В лаборатории об-

уже много лет ученые бороздят ледяные воды Арктики, пытаются выяснить, что на самом деле помогает живым существам не замерзнуть в этой ледяной воде. Например, в Антарктике живет ледяная рыба. Эта рыба долгое время оставалась загадкой для морских биологов. Как она выживает подо льдом в такой холодной воде? После длительных исследований ученые сделали вывод, что в крови этой рыбы содержится

наружилось, что в отличие от ледяной рыбы, в крови этих существ не содержится белок-антифриз, но есть избыточное количество соли. Он уверен, что именно этот избыток соли не позволяет этим существам замерзнуть.

Ученые до сих пор пытаются разгадать тайны Антарктики. Как говорит один ученый, «можно всю жизнь изучать и никогда не раскрыть все тайны этого ледяного мира».

«Рафаэлло»

из кукурузных палочек

Десерт получается очень мягким и нежным. Орешки для начинки можно взять любые, которые вам по вкусу. Также внутрь можно спрятать чернослив или курагу, например, будет тоже очень вкусно!

Ингредиенты:

- Кукурузные палочки – 150 г
- Банка сгущенки – 1
- Орехи – 100 г
- Кокосовая стружка – 1 пакет

1 Первым делом для приготовления этого десерта нужно заняться основой – кукурузными палочками. Их следует пропустить через мясорубку (можно также измельчить в чаше блендера).

3 Получается мука, которая необходима по рецепту приготовления «Рафаэлло» из кукурузных палочек.

3 К ней добавьте сгущенку.

4 И все как следует перемешайте до однородности.

5 Возьмите немного полученной массы, скатайте в шарик. В центр вложите орешек.

6 В глубокую мисочку всыпьте кокосовую стружку, обваляйте шарики со всех сторон в стружке.

7 И выкладывайте на тарелку. Перед подачей «Рафаэлло» из кукурузных палочек нужно поставить в холодильник на 2-3 часа.

Угощайтесь, сладкоежки!

Дива звичайної КАРТОПЛІ

Г. Ільїн

Що таке картопля? Звичайно, можна подумати, що це запитання просте: відомо, що це овоч. Але чи всі знають, з чого картопля складається? Якщо ти знаєш, проведи такий дослід.

Візьми терку, зітри сиру картоплину на кашку, налий у цю кашку води й проціди. Дай рідині відстоятися в прозорій банці.

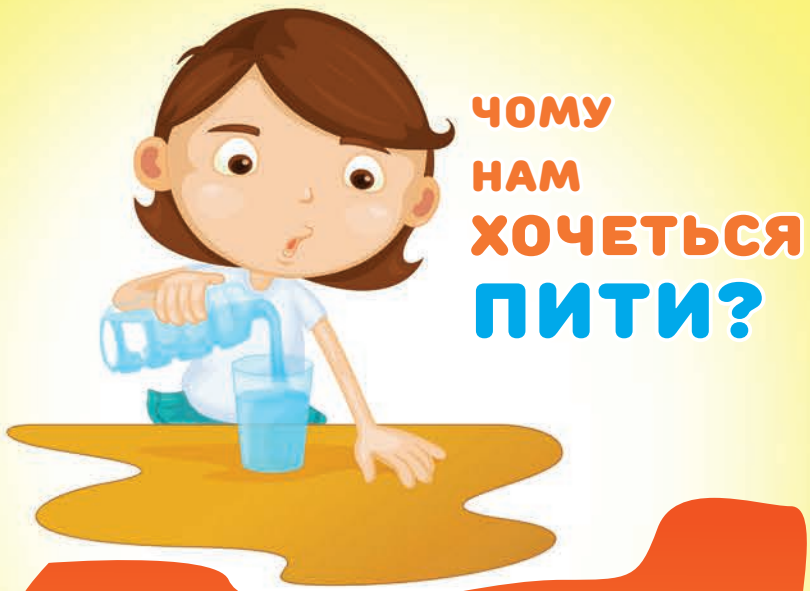
На дні банки побачиш осад білого кольору. Злий воду, виклади осад на промокальний папір і дай йому висохнути. Вийде білий порошок. Що це таке? Це крохмаль, або картопляне борошно, як говорять господині. Крохмаль в картоплі багато. Але чому ми його зазвичай не бачимо? А тому, що в картоплі зерна крохмалю заховані в маленьких коморах – клітинах.

Ще один цікавий дослід можна спостерігати на уроках хімії: виявляється, крохмаль у поєднанні з йодом дає реакцію. Так, якщо капнути йодом на картоплю, вона посиніє. За допомогою йоду гарні господині перевіряють якість сметани та інших продуктів: якщо нечесний продавець для збільшення густини та ваги продукту додає в нього крохмаль, то краплина йоду може це виявити: потрібно лише додати її в сметану і подивитися: посиніє вона чи ні.

Чому не їдять сиру картоплю? Виділити крохмаль із картоплі не легко. Нам для цього довелося картоплину терти. А в шлунку такої терки немає. Шлунку така робота не під силу. Коли картоплю варять, стінки клітин від нагрівання лопаються, і вода проникає в крохмальні зерна. Ось чому картопля «виходить сухою» з води.

Чому в смаженої картоплі є кірка, а у вареної немає? Коли картоплю смажать, вона дуже сильно нагрівається, набагато сильніше, ніж під час варіння. Від сильного жару крохмаль на поверхні картоплі перетворюється на декстрин – речовину, яка склеює окремі крохмальні зерна в рум'яну кірку. Крохмальним клеєм користуються, наприклад, у садочках, оскільки він не шкідливий для дітей і добре змивається.

ЧОМУ НАМ ХОЧЕТЬСЯ ПИТИ?

Наше тіло приблизно на 60 відсотків складається з води. Вода необхідна для здійснення всіх хімічних процесів в організмі.

Вода, що є в організмі, містить певну кількість розчинених мінеральних солей. Коли частина води видаляється з організму (у вигляді поту, сечі або водяної пари під час дихання), у клітинах порушується рівновага: кількість солей не змінюється, а води зменшується. Коли виникає потреба поповнити запаси води в клітинах, ми відчуваємо спрагу – нам хочеться пити.

Отже, коли ми вживаємо воду, то збільшуємо її запаси в клітинах нашого організму.

У ЯКИЙ ПЕРІОД СВОГО ЖИТТЯ ЛЮДИНА РОСТЕ НАЙШВИДШЕ?

Друзі, а ви не замислювалися, у якому віці людина росте найшвидше?

Пропонуємо вам відповідь. Починаючи з моменту зачаття, людина росте і розвивається приблизно до двадцятирічного віку. За цей час в її організмі відбуваються значні зміни: насамперед збільшується його розмір та вага тіла. За дев'ять місяців, які дитина проводить всередині організму матері, її власне тіло виростає з мікроскопічної клітини до 50см завдовжки. Такий бурхливий розвиток триває й протягом перших двох років життя, у цей період дитина виростає на 15 – 20 см за рік.

У період від двох до дванадцяти років розвиток уже не такий стрімкий.

Зріст 12-річних хлопчиків у середньому становить 155см, а дівчат того ж віку – 152см. Після 12 років починається новий період швидкого росту, що триває до 14 – 15 років: зріст може збільшуватися на 8-10см за рік, до того ж змінюються пропорції та форма тіла.

Саме в такі періоди організм людини зазнає найістотніших змін; однак він продовжує змінюватися протягом усього життя, і навіть у старості зміни тривають.

ЄНОТ

Єнот – це невелика тварина, що живе тільки в Південній Америці. На вигляд і за розміром він нагадує лисицю. На морді в єнота є смуга темного кольору, схожа на напівмаску.

Зазвичай єноти оселяються в дуплах дерев, неподалік від лісових струмків. Єнот – всеїдна тварина: він їсть не лише тваринну, а й рослинну їжу. Головна особливість єнота – це те, що в роті в нього не утворюється слина. Тому перед тим, як поїсти, єнот приходить на берег струмка: йому необхідно змочити їжу водою.

МОВА ДЕЛЬФІНІВ

Дельфіни – це ссавці, що живуть у морі. У них розвинений інтелект і навіть є своя мова. Дельфін може «виговляти» два типи звуків: одні звуки схожі на свист (ними дельфіни користуються для спілкування між собою), інші більше нагадують клацання (так дельфіни досліджують навколишній простір і знаходять здобич).

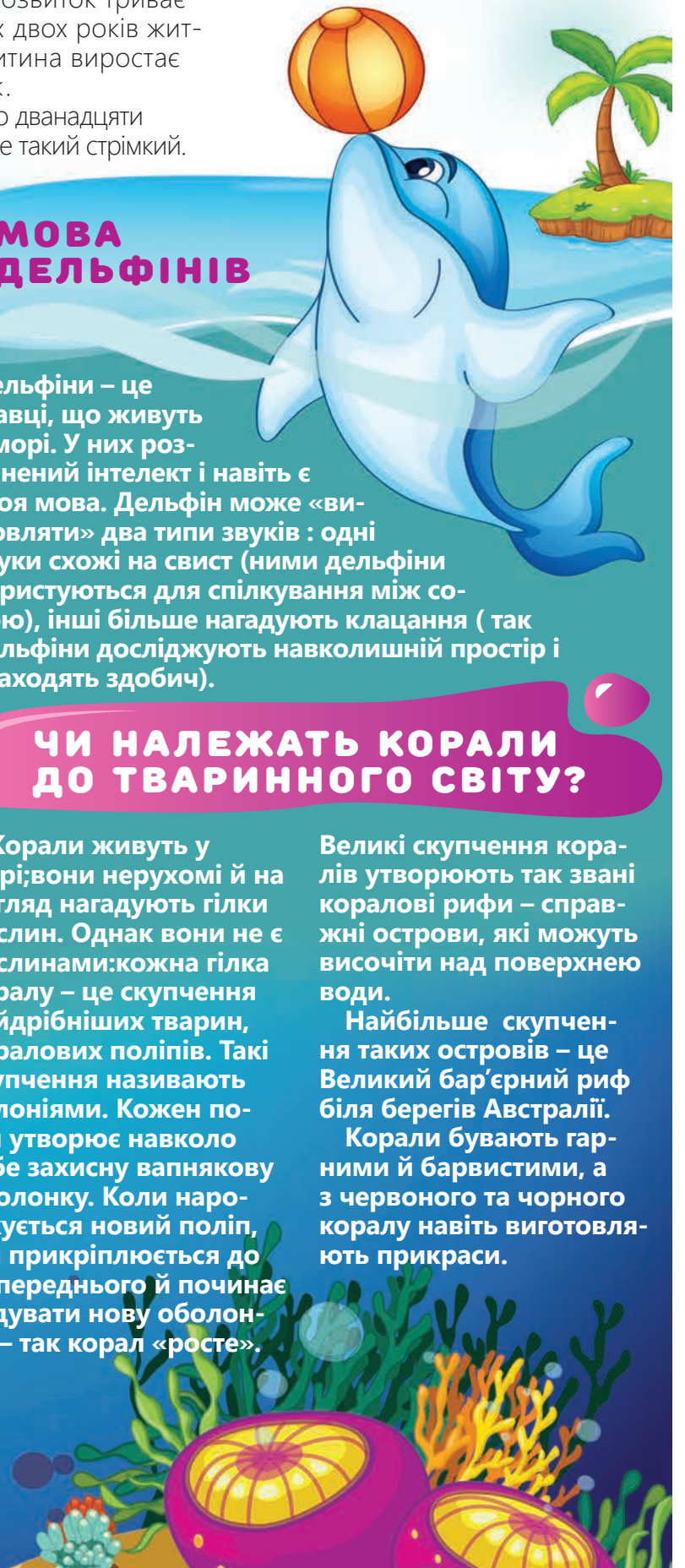
ЧИ НАЛЕЖАТЬ КОРАЛИ ДО ТВАРИННОГО СВІТУ?

Корали живуть у морі; вони нерухомі й на вигляд нагадують гілки рослин. Однак вони не є рослинами: кожна гілка коралу – це скупчення найдрібніших тварин, коралових поліпів. Такі скупчення називають колоніями. Кожен поліп утворює навколо себе захисну вапнякову оболонку. Коли народжується новий поліп, він прикріплюється до попереднього й починає будувати нову оболонку – так корал «росте».

Великі скупчення коралів утворюють так звані коралові рифи – справжні острови, які можуть височіти над поверхнею води.

Найбільше скупчення таких островів – це Великий бар'єрний риф біля берегів Австралії.

Корали бувають гарними й барвистими, а з червоного та чорного коралу навіть виготовляють прикраси.

Веселый English

SWEETS and DESSERTS Сладости и десерты

cake
[кейк] –
торт

Task 1

Read and remember words.
Прочти и запомни слова.

honey
[‘хани] –
мед

cookies
[‘кукиз] –
печенье

candy
[‘кэнди] –
конфета

Task 2

Find and circle the words.
Найди и обведи слова.

I	I	C	E	C	R	E	A	M	C	A	C	D	G	J	A	M	A
E	Z	G	H	B	I	E	A	O	X	E	H	A	N	D	R	Q	I
H	G	Z	F	O	S	S	O	E	N	T	E	E	I	A	A	M	N
C	H	I	K	S	C	K	C	S	R	V	E	R	D	N	G	I	E
A	S	F	E	Y	I	O	B	U	E	C	S	B	D	O	U	L	T
H	O	R	D	E	Y	M	L	U	I	L	E	G	U	J	S	K	J
S	T	N	S	T	A	E	M	A	T	T	K	C	P	E	T	S	Y
S	A	N	D	W	I	C	H	F	T	T	W	C	I	L	C	H	H
C	A	N	D	Y	F	L	O	S	S	E	E	P	I	L	H	A	O
E	K	A	C	P	U	C	S	A	L	T	E	R	I	Y	I	K	N
V	I	N	E	C	O	O	K	I	E	S	F	O	B	J	C	E	E
V	T	U	N	H	G	U	O	D	A	S	E	L	E	E	K	T	Y
N	I	F	F	U	M	F	A	S	K	V	T	L	O	R	E	K	C
E	C	I	U	J	F	E	U	T	I	L	L	E	E	U	N	R	A
B	E	E	F	E	C	A	I	L	S	Y	I	T	E	S	R	O	K
M	A	J	E	I	S	P	O	P	R	A	A	M	I	W	O	P	E
Y	C	A	K	E	B	Q	Y	Z	I	W	P	J	R	I	S	U	X
C	I	F	W	M	I	R	E	C	H	O	C	O	L	A	T	E	P

chocolate
[‘чоклет] –
шоколад

jam
[джэм] –
варенье

jelly
[‘джели] –
желе

ice-cream
[‘айскрим] –
мороженое

Task 3

Circle the correct word.
Обведи правильное слово.

cake
jam
cookies
ice-cream
honey
jelly

cookies
jelly
chocolate
ice-cream
cake
honey

cookies
honey
chocolate
candy
cake
jam

jelly
cake
jam
cookies
candy
honey

jam
ice-cream
cake
jelly
honey
chocolate

ice-cream
honey
chocolate
jelly
cookies
jam

candy
cookies
jam
cake
jelly
honey

cake
jelly
chocolate
candy
cookies
honey

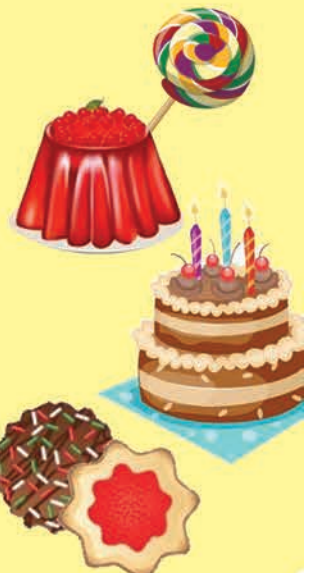

Task 4

Read and match.
Прочти слова и соедини их с рисунками.

ice-cream
candy
jelly
chocolate
jam
honey
cake
cookies

Task 6

What sweets are useful for your health? What sweets can be harmful? Write your answer down.
Какие сладости полезны для здоровья? Какие из них могут навредить тебе? Запиши свой ответ.

USEFUL
(ПОЛЕЗНЫЕ)

HARMFUL
(ВРЕДНЫЕ)

Task 5

Put the necessary letters in and do the crossword.
Впиши недостающие буквы и разгадай кроссворд.

Лінії

Знайди якомога більше предметів. Що зайве?

Условные обозначения:

в д е ж и о р с т х

Разгадай шифр.

Ч
и
с
л
а

Перед тобой необычный лабиринт. Внутри него можно двигаться только по клеточкам, в которых четные числа. Но обрати внимание: по диагонали двигаться нельзя!

Попробуй добраться до финиша как можно быстрее.

↓ Старт

2	5	8	2	6	8	4	2
4	7	4	3	2	7	9	6
6	8	6	9	5	2	3	8
3	5	9	6	4	8	5	4
6	4	8	2	7	2	6	2
2	3	7	5	4	9	5	3
4	8	6	5	6	2	8	7
6	5	2	8	4	9	4	2

Финиш ↓

Раскрась рисунок, используя символы цветов.

«Мудрый» Ровер

Пес Ровер жил на ферме в Северной Дакоте. Он совершал много нужной работы: сгонял стадо, прогонял койотов и охранял курятник. Но у него была проблема. Пес любил яйца и время от времени воровал их из того самого курятника, который он должен был охранять. Когда его застигли на месте преступления, фермер наказал его, но от этого пес не перестал любить яйца.

Когда Ровер стал стареть, фермер принес домой щенка по кличке Рагс. Новенький должен был научиться у старого Ровера всему, что умел тот. И он научился. По словам очевидцев, Рагс перенял все от старого учителя и даже превзошел его.

Однажды фермер увидел, как Ровер и Рагс будто бы серьезно беседовали – так, во всяком случае, казалось со стороны.

Внезапно Рагс побежал к курятнику и вскоре вернулся с большим яйцом, осторожно держа его в пасти. Он аккуратно положил обед у лап Ровера. Старый пес с благодарностью съел его.

Не все, что просят тебя сделать другие, ты должен делать. Грех все равно является грехом, сами ли мы решили его совершить или же нас подтолкнул к нему друг или взрослый.

Летящие по ветру деньги

Семья из четырех человек была довольно благополучной и жила в прекрасном доме. Маму звали Дианой, а папу – Гарри.

Однажды мама решила оставить свою работу и стать домохозяйкой. Все было довольно хорошо на протяжении шести или семи месяцев, но потом в семье начались проблемы с деньгами. Когда у одной из дочек был день рождения, семья потратила достаточно много денег. Отец заметил проблему, но не хотел беспокоить семью.

Но скоро они оказались совсем без денег! Члены семьи использовали все свои сбережения, но были слишком горды, чтобы обратиться за помощью к членам церкви или соседям.

Однажды утром, когда Гарри отправился на работу, отключили электричество. Диана расстроилась. Гарри утешал ее, говоря, что все будет хорошо. Перед тем, как сесть в свою машину, он помолился Богу о помощи. Когда он произнес слово «аминь», то случайно увидел 20-долларовую купюру, го-

нимую ветром вниз по улице. Он поймал ее и увидел другую, летящую по ветру. Когда он убедился, что больше денег не летело, он тотчас сел в машину, поехал в супермаркет и купил достаточно пищи до следующей зарплаты. На оставшиеся деньги он наполнил бензином свой бак. Затем отправился на работу с молитвой благодарности на устах.

Не все нуждающиеся находят деньги, летящие по ветру, но они всегда ощутят Божественное присутствие любви в своих сердцах.

Джоді і Джуді Мелашенко

НЕСПОДІВАНКА

Ерік, юнак з довгим волоссям і бородою, одягнений у камуфляжний костюм, їхав на своєму мотоциклі «Харлей-Девідсон» вулицями міста у пошуках розваг. Він виглядав старшим своїх 18 років і дуже пишався власним «крутим» зовнішнім виглядом. Це був його стиль. Тому друзі навіть не здивувалися, коли його заарештували за крадіжку. Оскільки це був перший арешт юнака, то замість позбавлення волі суддя засудив його до виправних робіт.

Ерік обрав роботу в місцевій благодійній їдальні. Сюди приходило багато бездомних людей. Ерік чистив картоплю, подавав гарячі страви і мив підлогу. Перебування в такому місці дуже гнітило юнака. Йому було неприємно все – картини, звуки, запахи! Це було місце бідних, самотніх, зламаних, побитих,

пошарпаних і наляканих людей, які нагадували йому його самого.

Однак Ерік почав розмовляти з ними і дружити. Виявилося, що не всі з них були п'яницями і бомжами. Багато хто став бідним не зі своєї вини. Серед них були ветерани в'єтнамської війни, ображені жінки з дітьми, бабусі, які втратили свої будинки після смерті чоловіків. Від цих історій його серце розривалося на частини. Згодом йому було вже не так складно там працювати. Навпаки, хлопцю подобалося те почуття, яке наповнювало його, коли він служив людям. Йому приносило радість сидіти на підлозі з дітьми і складати пазли або грати з ними в схованки.

Одного разу, коли Ерік ввечері протирав столи

після вечері, він відчув, що хтось смикає його за штанину. На нього дивилася маленька дівчинка.

– Містер, – прошепотіла вона. – Ви – Ісус?

Це запитання його вразило.

– Хто? Я? – здивовано запитав він.

Але вона наполягала на своєму:

– Ви, напевно, Ісус. Мама сказала, що Ісус любить бідних людей, таких, як ми.

Ісус колись сказав і сьогодні продовжує говорити: «Запевняю вас: те, що зробили одному з Моїх найменших братів, ви зробили Мені» (Матв. 25:40).

Це найважливіша мета нашого перебування на Землі. Якщо ми відкриємо для себе радість у служінні іншим, наше життя зміниться.

Заповіт тітки

– Досить мені проповідувати, – перебив Колбі. – Ти моя тітка, і я люблю тебе, але не хочу слухати твої розповіді про Бога!

Напруга між ним і його старенькою тіткою зростала з кожним роком. Колбі нечасто до неї приходив, тому що, коли вони були разом, вона розмовляла з ним про його життя і про те, що йому потрібен Бог.

Одного разу він дізнався, що тітка померла. Усі були дуже засмучені, Колбі – також. Юнак бачив, що всі отримували великі суми грошей, і радів із цього. Потім юрист поглянув на нього.

– Для Колбі, мого неслухняного племінника, – читав він документ, – я заповідаю свою Біблію і все, що в ній.

– Біблію? – перепитав злісно Колбі і, підійшовши до стола, вихопив книгу з рук юриста. – Вона навіть після смерті не припиняє проповідувати.

Настали важкі часи. Минули роки. Біблія лежала в старій скрині, куди юнак її закинув, так і не відкрив-

ши жодного разу з того самого дня, коли отримав у спадок.

І ось, змучений і хворий, Колбі повернувся в дім дитинства та якось відкрив скриню. Там лежала Біблія тітки.

– Може, мені варто було послухати тебе, – зітхнув він, виймаючи Книгу. Відкривши її, він знайшов небагато грошей. Перегортаючи сторінку за сторінкою, юнак виявив сотні, а потім тисячі доларів. Сльози полилися з очей Колбі.

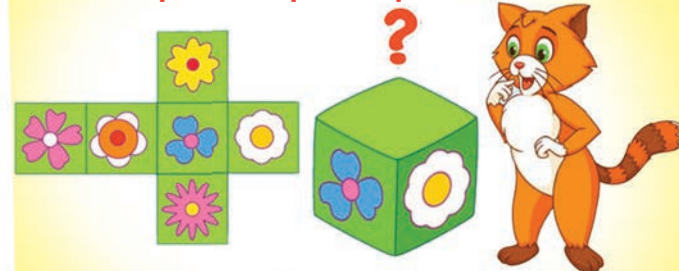
– Подумати тільки, який скарб був захований тут, і все, що мені потрібно було зробити, – це лише відкрити Біблію. Яким же я був нерозумним!

Чарльз Міллс

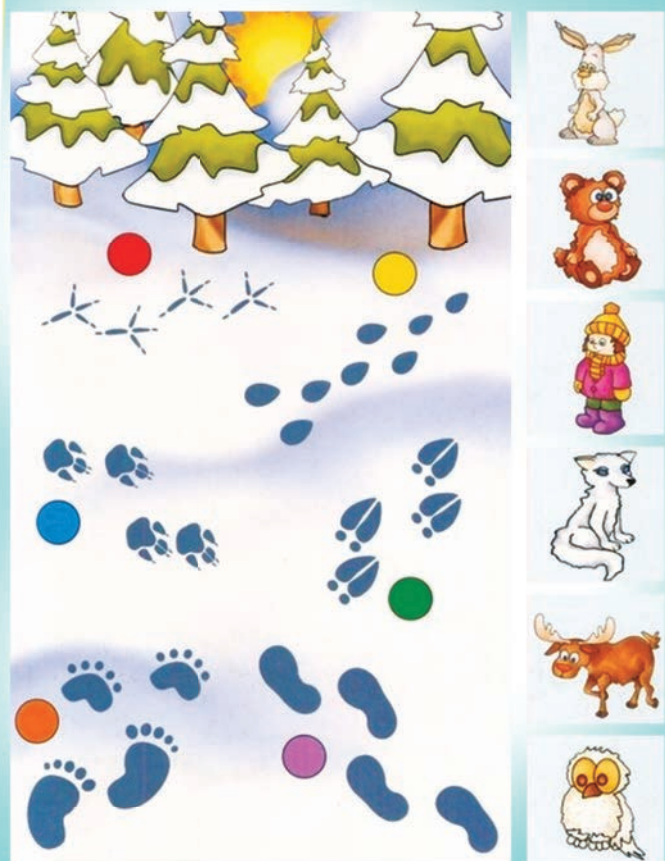
Найди соответствующие тени.

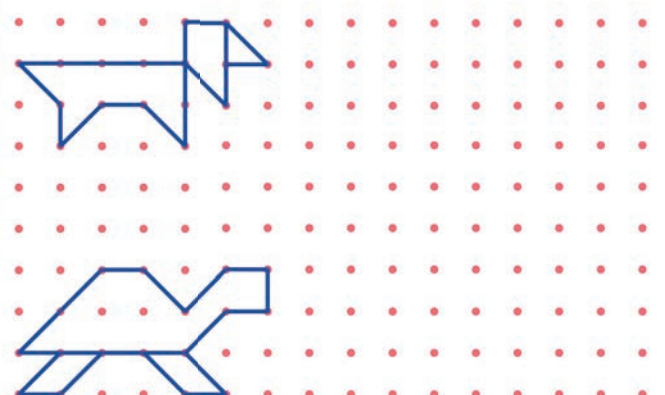
Какой рисунок должен быть на верхней стороне коробки?

Угадай, где чей след.

Скопируй рисунки по точкам.

Софія Смолич

Катерина Дубова

Богдан Ковганов

Емілія Вереденко

Ангеліна Рутковська

Анна Карпінська

Маркіян Кузишин

Дарина Гайдук

Яна Позднякова

Максим Дацький

Надія Мовчан

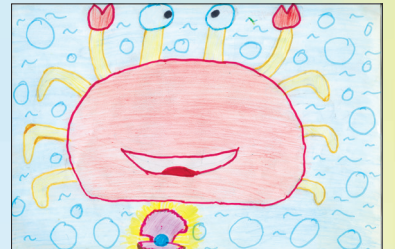
Катерина Росляк

Андрій Дарійчук

Катерина Кравцова

Віктор Джердж

Оксана

Ніколь Заокіпна

Даша Вересоцька

Марк Черкавський

Ліза Попова

Hore.UA

Добрячок і чекатиме тебе щонеділі о **14:20**
на телеканалі «НАДІЯ»!

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Олександр Чалий

Єва Чорнокін

Ангеліна Морозова

Ліза Пихтіна

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

